

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 15. decembar 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Borivoje Tešić, zaposlen u Žandarmeriji MUP-a Srbije istakao je da je tokom borbi u Vukovaru bio komandant I bataljona Gardijske brigade. Po rečima svedoka Tešića, nakon 24 časa, koliko su proveli na poljoprivrednoj ekonomiji levo od puta Negoslavci – Vukovar, vođiči, meštani Vukovara, su ih odveli na komandno mesto u Vukovaru u ulici Svetozara Markovića u kuću izvesnog Jagetića. Svedok Tešić je naglasio da su u sastavu njegovog bataljona bile četiri čete, čiji su komandiri bili Bojkovski, Zirojević, Radić i Kovčić, dok je u pozadinskoj četi bio Stančić. Komandno mesto treće čete, kojom je komandovao Radić, nalazilo se u neposrednoj blizini u kući optuženog Vujanovića. Odgovarajući na pitanje, kakav je bio sastav bataljona kojim je komandovao, svedok je odgovorio da je tu bio redovan i rezervni sastav, a oba su bila odabrana po kriterijumima za popunu Gardijske brigade. Prema Tešićevim rečima, tokom borbenih dejstava u sastav bataljona su ušli i pripadnici drugih jedinica, pa su tako u sadejstvu sa bataljonom u borbama delovale i jedinice TO Vukovar, čiji je komandant na početku bio Jakšić. Svedok Tešić je naglasio da je na početku imao na raspolaganju oko 80 pripadnika TO, a da ih je kasnije bilo i više. Svedok je istakao da je TO imala vodove koji su imali svoje komandire i naglasio da o tim ljudima ne može reći ništa loše. Na desnom krilu na pravcu prve čete komandir je bio Stanko Vujanović, na pravcu druge čete nisu imali komandira, dok su kod treće čete bili « neki Đani, Crnogorac i Miroljub Vujović». Sredinom oktobra u Vukovar je došao Milan Lančuzanin sa svojom jedinicom «Leva supoderica». Zadatake su dobijali pismeno, putem zapovesti, a da sastanci su održavani periodično. Na njih su dolazili «neki Kinez, Đani, Stanko Vujanović, kasnije Lančuzanin, Dule Jakšić». Po rečima svedoka, sredinom oktobra došlo je do smene na čelu TO i umesto Jakšića na mesto komandanta postavljen je Miroljub Vujović. Po njegovim rečima, borbe u Vukovaru su prestale 18. novembra, kada je njegova jedinica došla do mosta na Vuki, a 19. novembra je dobio naređenje od Mrkšića da pređu most i krenu prema bolnici «da se ne dogodi masakr». Po Tešićevim rečima, sa njim je tada bio Bojkovski. Oni su došli do bolnice sa dva transportera, jedan je bio postavljen kod ulaza, a drugi okrenut prema Borovu, kako bi se sprečio prodor u bolnicu. Na glavnom ulazu je bilo desetak ljudi u belim mantilima. S obzirom da je od Mrkšića dobio zadatak da dovede u Negoslavce na razgovor dr. Vesnu Bosanac, svedok Tesic ju je pronašao u bolnici i nakon toga je sa njom i još jednom osobom otišao u Negoslavce. Tešić je naglasio da je sastanak trajao oko 45 minuta i da se na njemu razgovaralo o evakuaciji ranjenika i bolesnika iz bolnice i pravcima te evakuacije. Na kraju je zaključeno da se radi na pripremi evakuacije, a da se naknadno odluči o pravcu. Mrkšić je tom prilikom naredio da spoljno obezbeđenje bolnice vrši vojna policija Gardijske brigade, a da Tešićeva jedinica obezbedi hranu i vodu i da se povuče nakon toga. Tešić je istakao da se nakon sastanka vratio sa dr. Bosanac u bolnicu, gde je već bio kapetan Simić, zamenik komandanta vojne policije Gardijske brigade sa jednom četom. Nakon što je obezbeđena hrana i voda, Tešićeva jedinica se povukla. Svedok Tešić je rekao da je sutradan, 20. novembra, kada je otišao do bolnice video da je evakuacija već počela i da su tamo «lekari bez granica». Po njegovim rečima, on je nakon toga otišao do svog komandnog mesta, gde je okupio komandire

četa i podelio im zadatke. Te večeri oko 18 – 19 sati, otišao na sastanak kod Mrkšića, gde je obavешten da sutradan, 21. novembra, treba da ode u Beograd na prijem kod saveznog sekretara za odbranu generala Veljka Kadijevića. Nakon sastanka, koji je trajao do 20 časova otišao je na svoje komandno mesto i obavestio o tome komandire. Idućeg jutra, 21. novembra oko 7,30 sati zajedno sa Miroљjubom Vujovićem i dva – tri ranjenika, helikopterom iz Negoslavaca odleteo je za Beograd na prijem. Na prijemu su jos bili Mrkšić, Bijočević, Petrović i još jedan vojnik u SMB uniformi, za koga je pretpostavio da je pripadnik TO. Svedok je istakao da nikada nije čuo za Ovčaru i dodao da je saznao šta se tamo desilo od dr. Zorana Stankovića, posle godinu i po do dve. Po njegovim rečima, on je upitao Stankovića da li su možda leševi na Ovčari u stvari leševi koji su bili preko puta kasarne, na šta mu je Stanković rekao da nisu i da su na Ovčari zaista ubijeni ljudi. On je potom istakao da Ovčara nikada nije bila u njegovoj zoni odgovornosti. Svedok Tešić je potom rekao da je TO izašla iz sastava Gardijske brigade JNA odmah nakon prestanka borbenih dejstava i da je Mrkšić izdao usmeno ili pismeno naređenje 18. ili 19. novembra da se TO vraća u svoj redovni sastav. Po rečima Tešića, on zna da je pronađen dokument od 20. novembra, koji govori o tome. Nakon toga, 21. novembra, u 6 sati ujutro, izdata je pismena naredba koju je potpisao načelnik Štaba Gardijske brigade Panić. Prema toj naredbi, čiju je fotokopiju je svedok Tešić pokazao sudskom veću, jedinice TO Vukovar se pretpočinjavaju 80. motorizovanoj kragujevačkoj brigadi, koja je ostala u Negoslavcima nakon povratka Gardijske brigade u Beograd 24. novembra 1991. godine.

Svedok Marko Marić istakao je da je tokom borbenih dejstava u Vukovaru bio u Gardijskoj brigadi na položaju pomoćnika komandanta za moral. Svedok je istakao da nije imao nikakvu komandnu funkciju i da mu je nadređeni komandant bio Mile Mrkšić. Na pitanje, da li je imao neke ingerencije nad vojnom ili saobraćajnom policijom, svedok Marić je rekao da nije. Svedok je istakao da zna gde se nalazi poljoprivredno dobro Ovčara i dodao da je ona bila u zoni odgovornosti Gardijske brigade JNA..